

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ.

Before ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮਿਲਖੀ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

, ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1675

ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ (IV of 1936)-S. ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 1964 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 6 ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1962 ਦਾ XV) ਦੁਆਰਾ ----- ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ—ਭਾਵੇਂ ਅਲਟਰਾ ਜੁਲਾਈ, 22 ਨੂੰ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ-ਰੰਗਦਾਰ ਵਿਧਾਨ-ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ ਐਕਟ (1962 ਦਾ XV) ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਤੱਤ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬੇਨਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੇਨਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੱਚਤ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 24 ਵਿੱਚ "ਲੇਬਰ ਦੀ ਭਲਾਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 1962 ਦੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਜਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਉਪ-ਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ (ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1962, ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 50/C.A ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 4/36/S 26/Amd (1)/63, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1963, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 120 ਨੈਸ਼ਨਲ ਪਲਾਨ ਸੇਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ/ਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਫੈਂਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਡਿਫੈਂਸ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐੱਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਮਜ਼ਲਖੀ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ਼ (ਪੰਜਾਬ ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1962 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 15 ਆਫ 1962) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਕਢਾਈ ਮਿੱਲ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ), ਲਿਮਟਿਡ, ਛੇਹਰਟਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਕੰਪਨੀ

ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬੇਨਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। 340. ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 220 ਨਕਦ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਰੁਪਏ. 120 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਬਰ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 50/C.A ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪਲਾਨ ਸੇਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਫੈਂਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਡਿਫੈਂਸ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 4/36/S 26/ Amd(I)/63, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1963। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੰਪਗਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਅਦਬੀ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸੁਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ, 1936 (1936 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ IV) ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਭਾਵੇਂ ਬੇਨਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।). 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 15 ਨੂੰ 22 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਪਗਨਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੇਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 6 ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:-

"6. ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕੇ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕੇ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਬੇਨਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ dn ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਨਸ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ

-4-

ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਨਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਮੀਕਰਨ-

(1) "ਮਜ਼ਦੂਰੀ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵੇਰਵਾ।

(2) "ਬੇਨਸ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬੇਨਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 24 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ:-

"24. ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਆਰ.ਕੇ. ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਜਣੇਪਾ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਬੇਨਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੈ, ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਈਮਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਮਪ੍ਰਗਡ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਿਤ ਸਮਕਾਲੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 24 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1936 ਦੇ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਸੀ। .

-5-

ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਜਾਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੱਚਤ ਦਾ ਤੱਤ ਮਾਸਿਕ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੇਨਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੇਨਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੱਚਤ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਕਾਲੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 24- ਵਿੱਚ "ਲੇਬਰ ਦੀ ਭਲਾਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਅਤੇ ਚਤੁਰਭਾਈ ਐਮ. ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਜੇਕਰ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਲਿਆਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ 10000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਬੇਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। 100 ਨਕਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਦ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ "ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 24 ਵਿੱਚ "ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਲਾਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

-6-

400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਸਕੋਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵੀ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਰੰਗੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੇਲ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Govinder Singh

TRANSLATOR